

[J. S. Foget.]

ind og tager nogle af Monopolfortjenesterne tilbage, ikke mindst naar det drejer sig om det Formaals, som her er nævnt.

Da mine Partifæller i Folketinget har stemt for Lovforslaget, vil jeg ogsaa gøre det her, men jeg kan tilføje, at naar jeg gør det, er det med den Følelse, at jeg her er med til at begaa noget af en Uretfærdighed.

Stein: Jeg beklager, at jeg heller ikke ser mig i Stand til at stemme for dette Lovforslag. Jeg skal ikke paa nogen Maade benægte, at der under Behandlingen i det andet høje Ting er foretaget Ændringer til det bedre, men jeg har den begrundede Opfattelse, at Loven vil virke uheldigt tilbage paa den Beskæftigelse, man maa ønske fremmet, og dets Tantièmebestemmelser forsynder sig mod den almindelige Regel, der siger, at alle Borgere skal behandles ligeligt og retfærdigt. Det er ganske ulogisk og aabenbart fornuftstridigt at ville spørre for Fortjeneste og baandlægge likvid Kapital, samtidig med at man ønsker, der skal sættes Arbejder i Gang. Jeg skal imidlertid afholde mig fra alle yderligere Betragtninger vedrørende Forslaget om Begrænsning af Udbytte, altsaa ikke fordi jeg mener, Forslaget kan sagligt begrundes, men ganske simpelt, fordi det, som Tingene nu engang ligger, vil være ørkesløst.

Derimod ønsker jeg angaaende Tantièmebegrænsningen at sige, at det foreliggende Lovforslag kun kan forklares som et Udtryk for den Uvilje, man paa visse Kanter har oparbejdet mod Bestyrelsestantiører; men i Stedet for at sigte lige paa Maalet rammer man ud imod alle Selskabers Tantiører med det Resultat, at Lovforslaget kommer til at virke ganske vilkaarligt og uretfærdigt. Det er saa meget mere besynderligt, som man dog i Virkeligheden inden for Socialdemokratiet maa siges at have knæsat Tantièmesystemet gennem Kravet om, at Arbejderne bør have Del i Virksomhedernes Udbytte.

Som sagt, Lovforslaget bryder med Kravet om Lighed for Loven. For hvorledes vil man forklare, at netop de Funktionærer, der tilfældigt — for det er jo netop tilfældigt — har knyttet deres Skæbne til et Aktieselskab, rammes, medens deres Kolleger inden for private Virksomheder ikke rammes? Der er i Virkeligheden ingen Forklaring mulig. Det er den rene Vilkaarlighed, og det samme er Tilfældet, naar man gør en Sondring mellem ledende Funktionærer i Aktieselskaber, hvis Aktier ikke er

frit omsættelige, og saadanne Funktionærer i andre Aktieselskaber. Nogen forstandig eller blot en rimelig Begrundelse kan ikke gives, og det er jo det ejendommelige, at under den Debat, der nu har været ført her i det høje Ting, har alle Partier uden Undtagelse sat ind paa det samme Punkt. Der er ingen, som er enig i denne Lovbestemmelse, der er ingen, som ønsker den gennemført, og jeg skulde tage meget fejl, hvis ikke ogsaa den højtærede Handelsminister inderst inde er imod Bestemmelsen; den passer i Virkeligheden slet ikke til hele hans Indstilling. Den højtærede Handelsminister er jo i mange Maader en Mand med Bonsens. Hvis han nu handlede saaledes, som Stillingen i dette høje Ting i Virkeligheden opfordrer til, hvis han handlede, tror jeg, ogsaa ud fra sin egen Tilskyndelse, sørgede han for, at der enten til tredie Behandling kom til at foreligge et Ændringsforslag, som direkte sagde det, der er Mening med dette Lovforslag, og ikke medførte alle de Uhyrligheder, som vil følge deraf, ændrede det, eller ogsaa paa anden Maade gav Anledning til en fornyet Overvejelse paa dette Punkt, saaledes at alle, ogsaa vi andre maaske, kunde stemme for det.

Jeg skal for øvrigt blot i denne Forbindelse paa given Foranledning spørge den højtærede Handelsminister, hvad der i § 2, Stk. 2, menes med „Personer, der deltager i Ledelsen“, som højst kan faa udbetalt et Tantièmebeløb svarende til 50 pCt. af den Tantième m. v., der gennemsnitlig har været tillagt de paagældende Stillinger i de sidste 3 Regnskabsaar. Dette kan — saaledes maa jeg tro og mene — kun gælde Bestyrelsesmedlemmer og Direktører, men jeg vilde gerne vide, om det sigter videre. Det er et rent praktisk Spørgsmaal, som det har Betydning til forskellige Sider at faa klaret.

Herudover skal jeg indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Det forekommer mig, at det vilde have været rimeligt, om man havde formuleret § 3 saaledes, at den klart sagde, hvad Mening er med, at ingen Stilling, hvis Indehaver oppebærer Tantième m. v., maa aflønnes med en højere Lønsats end efter den nugældende, i Stedet for at man nu nøjes med en Bemærkning derom i Folketingsbetænkningen.

Det synes mig ganske ufyldstgørende, naar den højtærede Handelsminister med Henblik paa Bestemmelsen i § 4 om, at de fra Laanefonden modtagne Obligationer ikke kan overdrages eller pantsættes uden Ministerens Samtykke, i det andet høje Ting har erklæret, at et saadant Samtykke